

മണിമാല

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

പ്രസാധിക:

കെ. ഭാനുമതി അമ്മ.

ശാരദാ ബുക്കഡിപ്പോ,

തോന്നയ്ക്കൽ.

മണിമാല

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

പ്രസാധിക:

കെ. ഭാനുമതി അമ്മ.

ശാരദാ ബുക്കഡിപ്പോ,

തോന്നയ്ക്കൽ.

7-ാം പതിപ്പ് 2000:

All Rights Reserved.

മാർ തോമ്മാസ്റ്റീഹാ പ്രസ്സ്, ആലുവാ.

1122.

ഉടമസ്ഥതയുടെ ഒപ്പോ മുദ്രയോ ഇല്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജമാകുന്നു

ഒന്നാംപതിപ്പിന്റെ പ്രസ്താവന

“ പുഷ്പവാടി ” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ തന്നെ അതിൽ ചേർത്തമാതിരിയുള്ള ഇതരകൃതികളും പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നു കവിക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. “മണിമാല”, “വനമാല” എന്നിങ്ങനെ ഓരോ പേരും ഈ പുതിയ പുസ്തകത്തിനു അദ്ദേഹം തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ പുസ്തകത്തിൽ ഇന്നിന്ന കൃതികൾ എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് “മണിമാല” ഞാൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ ആകപ്പാടെ 19 കൃതികളാണുള്ളത്. ഇവയെ വിഷയസാമ്യം മാത്രം നോക്കി മൂന്നുനാലായി തിരിച്ച് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ചെറുകൃതികളിൽ മിക്കവയും കവിയുടെ നോട്ടുബുക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ പകർത്തി എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ കൃതിയും എഴുതിയ കാലവും അവസരവും മറ്റും കാണിക്കുന്ന ചെറിയ കുറിപ്പുകൾ അതാതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇനി ബാക്കിയുള്ള ഇത്തരം കൃതികൾ എല്ലാംകൂടി “വനമാല” എന്നപേരിൽ അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്നു.....

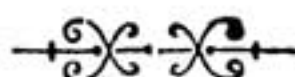
തോന്നയ്ക്കൽ,
2—10—99.)

കെ. ഭാസമതി അമ്മ.

വിഷയാനുക്രമണിക

	പേജ്.
ആത്മാർപ്പണം—ഒരു പ്രാർത്ഥന.	1
സാവിത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥന.	3
പ്രഭാതനാക്ഷത്രം.	6
പരിവർത്തനം,	7
പണം.	9
കഷ്ടതകളെൻ്റെ കരച്ചിൽ.	11
ഒരു ദുഷ്ടിതമായ ന്യായാസനാം.	14
ഒരു അനുതാപം.	19
ഒരു മംഗളാശംസ.	23
ദിവ്യകോകിലം, അല്ലെങ്കിൽ ടാഗൂർ മംഗളം.	25
സി. വി. സ്റ്റാർകും അഥവാ നിന്നുപോയ നാടം.	27
ഒരു ഉൽബോധനം.	30
സിംഹനാടം.	34
സ്വാതന്ത്ര്യഗാഥ.	36
വിവാഹമംഗളം.	38
സന്ധിഗീതം.	39
അദ്ധ്യാപകവൃത്തി.	44
കാവ്യകല, അഥവാ, ഏഴാംജൂറിയം.	47
ഭാരതമയൂരം, അഥവാ, നമ്മുടെ മയിൽ.	49

മണിമാല

* ആത്മാർപ്പണം—ഒരു പ്രാർത്ഥന

|| സചേതനാചേതനമിപ്രപഞ്ചം
സർവ്വം വിളക്കുന്ന കെടാവിളക്കേ,
സമസ്തവ്യുങ്ങളുമുള്ളിലാഴ്ത്തും
സ്നേഹപരപ്പിൻ കടലേ, തൊഴുന്നേൻ. 1

തെളിക്കയെൻകണ്ണുകൾ ക്രൂരിരുട്ടും
തിക്കുന്ന മഞ്ഞും ഭഗവാൻ, തുടക്ക
വിളിക്ക യമ്പാൻവിടത്തേമുൻപിൽ
വിരഞ്ഞു തപ്പിത്തടയുന്നൊരെന്നെ. 2

അല്ലെങ്കിലിക്കാടുകൾ വെട്ടിനീക്കി
യകത്തഴുന്നള്ളുകയെൻകടിഞ്ഞിൽ
അരക്ഷണം വിശ്രമ മഞ്ചമാക്കി—
യങ്ങെൻറ “ആത്മാർപ്പണം” മേറുകൊരുക. 3

* സാധു ശിവപ്രസാദ് അവർകളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ‘ബ്രഹ്മ
വാദി’ക്കു വേണ്ടി എഴുതിയത്. (തേന്നയ്ക്കൽ 18-6-98)

മഹാവനം നിൻ മലർവാടിയാക,
 മുളളാക്കെയും നന്മുകുളങ്ങാക,
 മഹേശ, നിൻ സന്നിധിക്കൊണ്ടു ളുഷ്ട-
 മൃഗങ്ങളും ഗായക ദേവരാക.

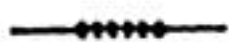
4

സർവ്വമറന്നിന്നൊരു പാറപോൽ നിൻ
 സംസർഗ്ഗനിർവാണരസത്തിൽ മുങ്ങാൻ
 കാമിപ്പു ഞാനീശ്വര, കാൽക്കുണം നീ
 കാണിക്കയമ്പാൻ മുഖാരവിൻ.

5

* സാവിത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥന

വരദേ, വരനെണ്ണവററിടം
 തിരിപോൽ നിന്നു വിളങ്ങിടുന്നുതേ
 തിരികിപ്പതു ഭാഗ്യവാനവ—
 ഞ്നരിയുണെന്നന്മമീശവല്ലഭേ.

1

തരുണതപമതിൽ കിടന്നു മെൻ
 പുരുസൗഹാർദ്ദരസം നുകൻമേ
 മരുവുന്നമനോജ്ഞനോക്ഷമോ
 മരണോദന്തമിതുണ്ണിപോലവൻ.

2

രസേന്തൊടു ശുദ്ധസൗഹൃദ—
 പ്രവേം കൂട്ടിയിണക്കിയേകമായ്
 ശുഭോയിനി, ഞ്ഞെര ടിപവും
 പ്രയേം പോലിനി വേർപെടാ ശിവേ.

3

* മൂലിയിൽ കൃഷ്ണൻ അവർകളുടെ 'സാവിത്രിചരിതം' എന്നകൃതിയിൽ ചേർക്കാൻ ഏഴുതിക്കൊടുത്തത്. തിരുവനന്തപുരം (18.12.100)

വിരഹശ്രുതിയും 'സഹിക്കുമോ
 സ്ഥിര രാഗപ്രതിപന്നയാം സതി?
 തിരുമേനി പകുത്തു കാഞ്ഞനൊ—
 ത്തരുളും നീയറിയുന്നതംബികേ.

4

അകലും ക്ഷണമേററ മേററ മെ—
 ന്നകുതാരിൽ ഭയമേകും, എൻപ്രിയൻ
 സുകുമാരനുമേ മറഞ്ഞുപോം
 മുകുളം പോലിനി മൂന്നുനാരക്കകം.

5

മനതാരിലെഴും പ്രിയത്തിനാൽ
 നിനയാ മൽ പതിതൻ വിപത്തു ഞാൻ
 ദിനമെങ്കിലുമെത്തി സത്യമാം
 മൂനിവാക്കെൻ മഹാഭയം ശിവേ.

6

ഹൃദയം കവരുന്ന നോക്കുമാ—
 മൃഗഗംഭീരമനോജ്ഞരൂപവും
 വിദയം കവരാ മവന്റെയൊ
 സുദൃഡസ്നേഹമഹോ! തൊടാ യമൻ.

7

ബഹുനന്മമുരച്ചു ബുദ്ധിമാൻ
 മുഹൂരിപ്പോര വരുമെന്റെ വല്ലഭൻ
 അഹഹ! വ്രതഹേതു കേരക്കുവാൻ
 സഹസാ ദുർഭഗയെന്തു ചൊൽവുത്താൻ.

8

വരനോടിവളോതുകില്ല ഭീ-
 കരമാവസ്തു ജീവിതാവധി
 പരമെൻ പ്രിയനന്തമേലുകിൽ
 പിരിയാ പോമവഹൊത്തുന്നെ ഞാൻ. 9

സ്ഥിതിയിങ്ങതി ടുഃഖമെങ്കിലും
 ക്ഷിതി വാസ പ്രിയരാം ശരീരികര
 പതിയെത്തി വിപത്തി ലോകമാം
 ഗതി നീതാൻ ഗരളാശനപ്രിയേ. 10

പരമേശ്വരി സൃഷ്ടി രക്ഷ സം-
 ഹരണം സർവ്വമിതോക്തിൽ നിന്റെയൊ
 വരമേകണമെന്ബ, മംഗളം
 വരുവാനാശ്രിതവത്സവത്സലെ. 11

പ്രിയനേതു മനസ്സുമെന്നി നിർ-
 യേനാവാനായി സർവ്വശക്ത നീ
 ദയചെയ്യുക ആന്തരാത്മക-
 പ്രിയയാം ദേവി യോഗരാജിതേ. 12

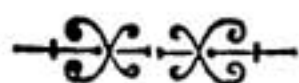

* പ്രഭാതനക്ഷത്രം

(അന്നന്ദ)

ഉണരുവിൻ, വേഗമുണരുവിൻ, സ്വപ-
 ന്നമേലും ചെറുകിളിക്കിടാങ്ങളെ.
 ഉണർന്നോക്കുവിൻലകിതരക്കാമ്പിൽ
 മണമേലുമോമൽമലർമൊട്ടുകളെ.
 അണയ്ക്കുമമ്മമാരുടെ ചിറകുവി-
 ടുണർവണ്ണാത്തിക്കിളികൾ പാടുവിൻ.
 തണുത്തനീർശയാഞ്ചലം വിട്ടുതല
 ക്ഷണംപൊക്കിത്തണ്ടാർനിരകളാടുവിൻ.
 അകലുന്നൂതമസ്സടിവാനിൽ വണ്ണ-
 ത്തികവേലും പട്ടുകൊടികൾ പൊങ്ങുന്നു.
 സകലലോകബാധവൻ കൃപാകരൻ
 പകലിൻനായകനൊഴുന്നള്ളീടുന്നു.
 ഒരുരാജ്യം നിങ്ങൾക്കൊരുഭാഷ നിങ്ങൾ-
 കൊരുദേവൻ നിങ്ങൾക്കൊരുസമുദായം
 ഒരുമതേടുവിനൊഴുന്നള്ളത്തിനു
 വിരഞ്ഞെത്തിരേപ്പിൽ വരിൻ കിടാങ്ങളെ.
 ഉറയ്ക്കുയല്ലിയിങ്ങനെയുദാരമായ്
 സ്തുരിച്ചുപൊങ്ങുമിപ്രഭാതനക്ഷത്രം?
 കരത്തിൽ വെള്ളിനൂൽക്കുതിരിളം ചൂരൽ
 ധരിച്ചുണഞ്ഞിതുവിളിച്ചോതുകല്ലി?

* 'ഗുരുനാഥൻ' എന്ന മാസികക്കുവേണ്ടി എഴുതിയത്. (11-2-21)

* പരിവർത്തനം

കരഞ്ഞുകൊണ്ടുകൂമനംകറക്കനം ഗമിക്കവേ
 വീരഞ്ഞുകുടങ്ങരുമോദകാഹളം വിളിക്കവേ
 എരിഞ്ഞുയന്നെഴും ദിനേശ കൂസിക്കൊന്നെടുമേ
 തിരിഞ്ഞുനിന്നിടാതെന്നിൻവഴിക്കുപോകപോകനീ 1

അറയ്ക്കുകത്തെയെന്നൊരന്ധകാരവും വിഭോ ഭവാൻ
 പറഞ്ഞുകിന്നഭസ്സിൽനിന്നുമുടൽമഞ്ഞുപോലുമേ
 വിറച്ചുണഞ്ഞു വെയ്ലുകൊണ്ടിടട്ടെ വൃദ്ധഭൃതനു
 തുറച്ചതൻ ഞരമ്പിലെങ്ങുമുണ്ണരക്തമോടുവാൻ. 2

പൊഴിഞ്ഞുപത്രമറയന്നുകൊമ്പുപല്ലവർണ്ണരൂപം—
 യൊഴിഞ്ഞിടട്ടെ പൂവണിഞ്ഞിടട്ടെ ശൂന്യശാഖകൾ
 കൊഴിഞ്ഞിടട്ടെ പൂക്കൾമിന്നിടട്ടെകായ്ക്കരങ്ങൾ തേൻ
 വഴിഞ്ഞെഴുംഫലങ്ങളാൽ വിനമ്രമാംശീരസ്സോടും. 3

* മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം 'സഹോദരൻ' വേണ്ടി
 എഴുതിയത്. (തിരുവനന്തപുരം 23-4-96)

അകന്നു മിന്നുവോരുവുകുളന്തികത്തിലായ്ദൂതം
 പകച്ചുമങ്ങിനിന്നിടട്ടെ ദേവ പാഞ്ഞുപോക നീ
 പുകഞ്ഞെരിഞ്ഞുടൻ പൊടിഞ്ഞുതാണിടട്ടെ പ്പവതം
 നീകുന്നിടട്ടെ വാരിരാശി നിന്റെ തേർത്തടങ്ങളിൽ.

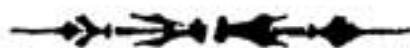
4

തിമിത്തൊരീഷ്യയാൽ തടഞ്ഞിടട്ടെ വൻഗജങ്ങളോ
 തിമിംഗലങ്ങളോവേൽ പഥത്തെ അല്പദൃഷ്ടികര,
 അമർത്തലേറു മസ്തകം ഞെരിഞ്ഞവററചോരയാൽ
 സമഗ്രമന്തിവണ്ണമാക്കിടട്ടെ കുന്നമാഴിയും.

5

സമതപമേകലക്ഷ്യമേവരും സ്വതന്ത്രരെന്നുമേ
 സമക്ഷമിത്തമസ്സകററിയോതിലോകമാകവേ
 ക്രമപ്പെടുത്തിടും വോന്റെ ഘോരമാംകൃപയ്ക്കുഞാൻ
 നമസ്കരിപ്പു, ദേവ, പോകപോകനിൻവഴിക്കുനീ.

6

* പണം

വരഗുണ നര, വായുവീഥിമേൽ നീ
 വിരവാടുതീഞ്ഞാരു കോട്ട വീണുപോയോ !
 കരയുഗമയി കെട്ടി, നോക്കിവിണ്ണിൽ
 തിരിയുവതീ നെടുവീച്ചൊടൊന്നോ നീ ? 1

വിരയുവതിഹ നിൻ മതത്തിനായോ
 പുരുമമതം സമുദായഭൂതിയോത്തോ
 പരഹിതകരമാം പ്രവൃത്തിതന്നിൽ
 പരമഭിപുഷിയതിനു വേണ്ടിയോ നീ. 2

സ്ഥിരമിഹ സുഖമോ മഹത്വമോ നീ
 വരഗുണമാണൊരു വിദ്യയോ യശസ്സോ
 പരമസുകൃതമോ കടന്നസാക്ഷാൽ
 പരഗതിയോ—പറകൊന്നൊടൊ കൊതിപ്പൂ. 3

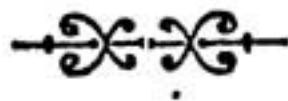
* 1085 മിഥുനം 'വിവേകോദയ'ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

കറവുകരുതിയിങ്ങു കേണിരുന്നാൽ
 കറയുകയാം വിലയാന്നിന്റെ കാലം
 മറവകലെ രഹസ്യമോതുവൻ, നീ—
 പറയുക പോവതു നിന്റെ ഇഷ്ടരോടും.

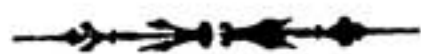
4

കരുതുക, കൃതീയത്വലഭ്യനേതും
 തരുവതിനീശ നിയുക്തനേകനീ ഞാൻ
 വിരവിൽ വിഹീതവൃത്തിയേതുകൊണ്ടും
 പരമിഹ നേടുക,യെന്നെ, നീ—പണത്തെ!

5

* കർഷകന്റെ കരച്ചിൽ

എണ്ണമില്ലാത്ത ലോകത്തെപ്പറ്റൊരാൾ
 വിണ്ണേ, ഞാൻ കേഴുന്നു കേൾക്കതായേ.
 ഉണ്ണികൾ കേണാലുരുക്കാത്തനെങ്ങുണ്ടോ?
 കണ്ണീർത്താൻവാക്കുന്നു കാൺകതായേ
 ആലോലശോഭയാൽ കണ്ണിനാനന്ദമാം
 നീലപ്പൂഞ്ചേലയണിഞ്ഞു നിത്യം
 കോലംമറച്ചെഴുമമ്മേ നീയല്ലാതാ—
 രാലംബം ഞങ്ങൾക്കുമീയുഴിക്കും.
 മേടംകഴിഞ്ഞു മണിരഥംഭാനമാ—
 നോടിച്ചിടവവും താണ്ടുമാറായ്;
 വാടിക്കരിയുൻ ഭൂമുഖം പൂർക്കൊടി
 കൂടിയുളയുന്നില്ലാതപത്താൽ.
 വെട്ടിയൊരുകിണിതൊന്നെങ്ങെടുവിത്തുക—
 ഉട്ടിതങ്ങെടുക്കാനാൽജലത്താൽ
 തട്ടിപ്പായ് തൻധനമാംതീക്ഷ്ണരശ്മികൾ
 കഷ്ടം! കതിരോൻകൃഷിചെയ്യുന്നു.
 എല്ലൊന്നൊഴിയുഴുതുവിയപ്പുതൻ
 കല്ലോലധാരയാൽ ഞാൻ നനച്ചു

* 'മിതവാദി'യിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത് (തോന്നയ്ക്കൽ 25-10-95)

ഇല്ലംകഴിയണ്ടേ — വഞ്ചിതനായിവ—

നില്പറയിലീനിവിത്തുപോലും

. പാറാകെവേകുന്നു, വേഴാമ്പൽദാഹത്താൽ

പാരം കരയുന്നു, നീകൃപയാൽ

ഹാരാവലിപോൽവിശദമാംശീതള —

ധാരയിന്നെന്നത്തമ്മേ, പെയ്യിടാത്തു.

മുററിപ്പോയ് കട്ടികളെന്നരസംമാറിൽ

വററിസ്സീരകൾവരണ്ടുപോയോ?

. കുറങ്ങൾവല്ലതും ഞങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടു

പെററതായേ നീ ചുരുത്താഴ്ക്കയോ?

ഉററിന്നിൻചിൻപ്രദാഹം തടകയോ

മറേതോപാപമണൽപരപ്പിൽ

തെറേതെന്നാലും നീ തീർക്കയിനും നിന്റെ

കറക്കിടാങ്ങളീഞ്ഞെരും തൃയേ.

സാൾകം നിന്നെത്താൻ കൈകൂപ്പിനില്ക്കുമീ—

പ്പേശലമാം കൊച്ചിളമുളകൾ

വൈരാഗ്യമേരുംവയലിതിലിന്നെന്റെ

യാശാങ്കരങ്ങൾപോൽ വാടിടുന്നു.

ചിട്ടയായ് ചിരിക്കിനിരത്തിവളമിട്ടു

നട്ടുജ്ജ്വലമെളിനിലങ്ങൾ

കട്ടപിടിച്ചുവെടിച്ചയ്ക്കോ! എന്റെയുൾ—

ത്തട്ടുപോൽവിളളുന്നു താമരായ്

വറാത്തനിന്റെ വിഭവസമൃദ്ധിയും

മുറും കരുണയും നമ്പിയല്ലേ

പറിക്കിടക്കുന്നു ഭൂമിയിലീഞ്ഞെരും

മററില്ലരക്ഷ നീ കൈവിടല്ലേ.

പെജാകനീസുധാപുരം പ്രിയഭോഗവേ,
 പെജാകതുമഴവൈകിടാതെ
 മെഴിലണിയും മരതകപ്പുത്തുകിൽ
 നെയ്യവാൻ ഭൂമികു നീതണയ്ക്ക.
 പേത്തുമുകിൽനിരപൊയ്ക്കയിൽ പോത്തുതൻ
 ചാത്തുപോലെത്തിനിന്നംഗണത്തിൽ
 ആത്തുതടങ്ങേ, കേതിബാഷ്പംപെയ്ത
 പുത്തിയാക്കാട്ടമ്മേ, നിഷ്കൃതിഞാൻ.

* ഒരു ഭൂഷിതമായ ന്യായാസനം

പാരിൽസൂയ്, പരത്തിടായ്കിരണം
 നിഷ്കണ്ഠപാതം ഭവാൻ
 പോരുംചന്ദ്ര, പൊഴിഞ്ഞതാക്കുമൊരുപോൽ
 നീപൂന്നിലാവെന്നുമേ
 നേരായ്നിങ്ങൾസമത്വധർമ്മമുപദേ—
 ശിച്ഛാലുമിച്ഛാശാൻ
 പാരം പണ്ഡിതമാനിയാണനരനീ
 പാങ്ങൾതേടില്ലവൻ.

1

കത്തുംവഹ്നിദൃഢംകിളൻ, കഴിനോ—
 ക്കിപ്പായുമെന്നും ജലം
 നിത്യംകൂരമുദുകൾ കാക്കമതുപോൽ
 മയ്യാദതിയ്ക്കുകൾ
 മത്സ്യൻതൻവികടസ്വഭാവമറിയ—
 ന്നർന്നഹോ! ധീരനായ്
 സത്യത്തെത്തടയം—സ്വയംപ്രകൃതിയേ
 വഞ്ചിക്കുമഞ്ചാതവൻ.

2

* ജാതിസ്സുലനിമിത്തം ഒരു സമുദായസഭക്കെതിരായി മനപ്പൂർവ്വം
 അന്യായവിധി കല്പിച്ച ഒരു ജഡ്ജിയെ ഉദ്ദേശിച്ച ഏഴുതി 1084
 കുംഭം, മീനം ലക്കം വിവേകോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

കായാതക്കരനിന്നൊരാരം തണലതിൽ
 കാരേററുശുഭംവിട്ടു—
 നായാസംപരമാൻകഷ്ടം, വിയ—
 പ്പേറ്റുന്നതെന്തിന്നുനീ ?
 സ്വായത്തം, സ്ഥിരമിന്നിതെൻറനിലമെ—
 നോത്തിടൊലാധുത്തരാം
 ന്യായാധീശപരരുണ്ടവർക്കുമനമെ—
 ണ്ടോട്ടൊക്കെയങ്ങോട്ടുപോം.

3

ഭൂവിൽഭൂമിപതേ ഭവാൻറ ഭജമാ—
 കംഭൂതഹച്ഛായയെ—
 സ്തേവിച്ചസ്തേയംവഹിച്ചുധനമാ—
 നാഭ്യങ്ങളും ജീവനും
 ഹാ ! വലിപ്പവരെയുഴന്നുവിളി—
 നും വേലിയേവം വിഭോ
 മേവുണെങ്ങിനിരക്ഷയെന്നുനയവി—
 ശ്വാസംസമാശ്വാസവും ?

4

സൈന്യത്തിൻറ വലിപ്പമോ പരമതിൻ
 സംഗ്രാമശൂരത്വമോ—
 ടെന്യത്വം കലരുന്നകോട്ടയരിഭീ—
 മംശസ്രസംഭാരമോ
 ധന്യത്വംകലരാസ്വയംനരപതേ,
 ധർമ്മം സദാർക്ഷ്യമൊ—
 നന്യാധംബരമൊക്കെയങ്ങതിനെയും
 രക്ഷയ്ക്കുഭീക്ഷിക്കയാം.

5

ആഹാ ! നിമ്മലനീതിപീഠവരമേ
 നിന്മേൽദരാത്മാവൊരാൾ
 സാഹകാരമിരിപ്പതെങ്ങിനെ സഹി-
 ച്ചിടേണ്ടുകണ്ടീജനം ?
 ഊഹിച്ചാലിനിയജപപീഠമതിലേ-
 റാം ഹീനനാം ശൗനികൻ
 മോഹിക്കാംപതിദേവതൻ വിമലമാം
 പൂമെത്തയൂർത്തൻവിടൻ,

6

വലിക്കട്ടെനിജപ്രയത്നമതിനാൽ
 വഗ്ഗത്തൊടൊത്തുൽസുകൻ
 സ്തലിക്കട്ടെമവാ പരോന്നതിപൊ-
 ത്തിടാതെനേർത്തായവൻ
 നിദ്വേഷങ്ങളതെക്കൊന്ന ! ഭയമാം
 നീത്യാസനസ്ഥായിയായ്
 ഭുജന്യതപമിയന്നിടുന്നനരകീ-
 ടത്തിൻ വിഷത്തിൽതുളോം.

7

ഉദ്യോഗത്തിനു വേണ്ടതിന്നു ഗുണമ-
 ല്ലദ്യോസമാണാകയാൽ
 വിദ്യേ, നിന്റെ വിശിഷ്ടമായബഹുമാനം
 കഷ്ടമേ! നഷ്ടമായ്
 അദ്യോഗശേഷകലാസഭേ, കപടവേ-
 ഷത്തിന്റെനേപഥ്യമെ-
 ന്നദ്യുത്താംകറയാൻകണ്ണുകടുവായ്
 തോന്നുന്നനിൻ നാമവും.

8

കഷ്ടം ! കാരുണികൻ പ്രജാധിപതിനിൻ
 കയ്യിൽ സമർപ്പിച്ചതാം
 ചട്ടരീടിൻ നീതിതന്റെ ഗളനാ—
 ഉത്തേയരത്തഞ്ജസാ
 ള്യാത്തൻ, പരവശ്ശവിപ്രിയതയെ—
 പാലിച്ചനീ നിൻപിതാ
 കെട്ടിത്തന്നവരാംഗിയെക്കലടയെ
 ക്കാമിച്ചു കൊല്ലിപ്പയോ?

9

പൊയ്യല്ലിങ്ങുയെപ്പെടില്ല നരകം
 ലോകാന്തരസ്ഥം, കടും
 കയ്യിലുണ വലൻ, സ്വയംനയപഥം
 തെറൊന്നു തെറീടവേ
 മെയ്യപ്പോരതകരാനവന്റെ മരവി—
 ചീടും മനസ്സാക്ഷിതൻ
 കയ്യിൽദേവ, കരോരമാമശനിതാ—
 നെന്തേകമേകാഞ്ഞുനീ ?

10

കുറുംമേലധികാരിയാം കുടിലനാർന്നു
 ഹന്ത് ! ദുഷ്ടാന്തമായ്
 മറുജ്ഞാതെടുത്തുഹാ! തലമറിഞ്ഞു
 ന്യായമന്യായമായ്
 പറന്നു പരിഹാരമറപകടം
 പാത്തിടിയിസൃഷ്ടിതാൻ
 തെറീദേവ, തുടച്ചുചെയ്യുകപരം
 നിമ്മായനിമ്മാപണം.

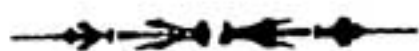
11

പക്ഷേ, സത്യമറിഞ്ഞിടാതെപഴിഞ്ഞാ—
 നോതാമരിച്ചുള്ളതാം
 പക്ഷാലംബനബുദ്ധിയറപലയോ—
 ഗുന്മാദമാനായുകിൽ
 അക്ഷാന്തിയ്ക്കടിമപ്പെടാത്തമനമേ—
 പോട്ടീശനിൽപ്രത്യയം
 നിക്ഷേപിക്കയവൻറനീതിപദമീ
 മാലിന്യമേലാദൃശം.

12

* ഒരു അനുതാപം

പോരുംധീരത്വചിത്തമേ, പ്രിയമെഴു—
 നെന്നമ്മപോയാരവിര—
 ഞ്ഞാരാൽനോക്കുക ഭൃത്യപത്രമിതിലി—
 കാണൻ രൂക്ഷാക്ഷരം
 നേരമായതുനേരതന്നെയറിവി—
 കൂട്ട സാധുവെന്മാതുലൻ
 പാരിൽപ്രാണിഗളസ്ഥയാംമുതി മരി—
 കാമമ്മരോഗാതുരം.

1

വല്ലാതിങ്ങനെ മൂഢഭാവമൊടവി—
 ശ്വാസം വഹിക്കുന്നുതേ
 കല്ലാമെന്മനമ്മപോയി മനമേ,
 ഹാ പോയി, കേണീടുനീ
 അല്ലെങ്കിൽ കനിവേതെനിക്കുവിരഹ—
 ക്ലേശാൽത്തയാംതായെ ഞാൻ
 തെല്ലം ഹാ! ഗണിയാതെയിന്നിരുപതാ—
 ണ്ടോളം കഴിച്ചു ജഡൻ.

2

കാക്കുമ്പോൾ ഫണിപോലെയെന്റെ കരൾ ദം—
 ശിക്കുന്നുതേയമ്മതൻ
 നേക്കേതും കനിവെന്നിഹന്ത! നെടുനാര
 ഞാൻചെയ്ത ഭൃസ്സാഹസം.

* 'രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു അമ്മ മരിച്ച വിവരത്തിനു കയ്യെഴുതിയ അവസരത്തിൽ എഴുതിയത്' എന്ന നോട്ടോടു കൂടി 1088 മേടം, ഇടവം ലക്കം 'വിവേകോദയ'ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതു്

ആർക്കും ദേയമതായ ദർശനസുഖം

താനും തദാശാരോരം

തീർക്കുമട്ടുകീല ഞാൻ—ഇനി നിന

ചാലും ഫലിച്ചീടുമോ?

3

തീരദ്രേവ്യമതുജ്ജീയശ്രുപൊഴിവിൻ

നേത്രങ്ങളേ, കണ്ണനീർ

തോരാതെന്നെന്നിനച്ചൊരമ്മൃതയായ്

ഹാ! ചിന്തതാനന്തരാ

പാരംചൂടെഴുമാറുചെയ്തുകെടുത്തി—

ടാത്ത ഘർമ്മാബ്ധമായ്

പൂരിക്കുന്നിതുമെന്റെ നീരസവിവേ —

കത്തിൻഫലം കേവലം.

4

രണ്ടാണ്ടുള്ളിലൊരിക്കലാം, ജനനി, മൃ —

ന്നാണ്ടുള്ളൊരുന്നാളിലാം)

കണ്ടീടുന്നിതനാം, അതും ചിലനിമേ—

ഷംകൊണ്ടു വേർപാടിനാം

ഉണ്ടാമെന്റെ കിനാവുമുത്സവമതാ —

യമ്മയ്ക്കുഞാനോ സമുൽ—

കണ്ഠാസംഭ്രമമേകീഹന്ത! സുഖമേ —

കീട്ടില്ലയിന്നാരവരെ.

5

എന്തേൽപ്രീതിയൊടും ക്ഷമിക്കയപരാധം

ഞാൻ ക്ഷമിച്ചുണ്ണിയെ—

നമ്മേ ചൊല്ലുക—കഷ്ടമമ്മ മൃതയായ്

പൊങ്ങില്ല നാവിങ്ങിനി!

ശർമ്മചേപ്പതിനെന്റെ സാന്തപവചനം

ചെല്ലില്ല കണ്ണങ്ങളിൽ

ധർമ്മാതിക്രമ ഭീരുത്താൻ—അനുശയം
ശേഷിച്ചെനിക്കെന്നുമേ.

6

നൂനംദേഹികൾക്കുന്റിവാർഗതിയാം
യന്ത്രത്തിലൊന്നിൽതിരി—
ഞ്ഞുനഷ്ടനുമഴന്നിടുന്നുബത ! നാം
കാണുന്നതില്ലെങ്കിലും
ഞാനാർദ്രാശയ, നമ്മയാർത്തിമതി, ഞ—
ങ്ങരക്കെന്തിനന്യാദൃശ്യം
താനേവനുവിയോഗം കാക്കിലഴലേ—
ര നൂ ജയിച്ചു വിധി.

7

അച്ഛൻനന്ദനാവത്സലൻ സുചരിതൻ
ദ്വോവേരിയസ്സംഭവം
തച്ചിലീവിധമെന്നെയന്നിളയകാ—
ലത്തും പ്രവാസത്തിലും
അച്ഛിനും വളരും പ്രിയങ്ങര പരിബാ—
ധിക്കാം—അതല്ലമ്മയിൽ
സ്വച്ഛന്ദം തനയക്കഴും സ്വഹജമാം
ക്രൂരാനുഭവരാനുഭവമാം.

8

ഈഷൽസൗഖ്യവുമെന്നിയേവിധവയാ—
മെന്നമ്മവേദിച്ചു ഞാൻ
തോഷംപുണ്ടുസുഹൃജനങ്ങളൊടുമായ്
വാനേൻകൃതാർത്ഥൻ ചിരം
ദോഷാശങ്കിനുകർന്നതങ്ങൊടുവിലോ—
ക്കാറിക്കുമാറിനതിൽ
ദോഷംതോന്നിയെന്നിക്കൂതസുഖവും
ദുഃഖീഭവിക്കുന്നുതേ.

9

പ്രത്യക്ഷക്ഷണമാത്മഭോഗസദൃശം
 ഭാവിച്ചിടം ഭാവിയെ
 സ്തൂത്യാരൂഢസുഖാസുഖങ്ങളിൽനിറം
 തേയ്ക്കും തനിക്കൊത്തപോൽ
 മന്ത്യൻനീണ്ടൊരുകാലത്തുനടുവേ
 നില്ക്കുന്നു, ചൂടൊന്നുപോൽ
 മധ്യംകുത്തിയെഴും ശലാകയുടെ—
 ണദറത്തുമെത്തുന്നുതാൻ.

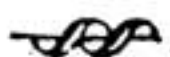
10

കൈവിട്ടേൻസമുദായകൃത്യഭാരമെ—
 ല്ലാംവേഗമമ്മയ്ക്കുഞാൻ
 കൈവല്യാവഹമായ വൃത്തിയൊടണ —
 ണ്തരത്തികെടുത്തീടുവാൻ
 ഹാ ! വാങ്ങരിച്ചു, ഹതാശനായി!—നിമിഷം
 നീട്ടായ്കൃത്യംബുധൻ
 ദൈവത്തിൻഗതിനാഗയാനകുടിലം,
 നീപ്പോളയിജ്ജീവിതം.

11

ശോകത്താലിഹ ‘യോഗ’സംഗതിസ്ഥാ—
 ധാനം തരുന്നില്ലെനി—
 കേകുന്നീല ചിരാനുഭൂതരസമി—
 ന്നദ്ധ്യാത്മബോധംസുഖം
 ഹാ കഷ്ടം! സുഖമല്ലതാൻസുഖവും ഇല്ലെ
 കാന്തികംസൗഖ്യം—ഈ
 ലോകപ്രീതിശോനിബന്ധനി, ഉപാ—
 സിക്കുന്നു ദുഃഖത്തെത്താൻ.

12

* ഒരു മംഗളാശംസ

പടിഞ്ഞാറുപൊങ്ങുന്ന പുന്തിങ്കൾമേൽ നി—
ന്നടിഞ്ഞിങ്ങുപാറം നിലാവിൻ കരുന്നോ
ചൊടിച്ചുകൊരാഗ്രഹം വിട്ടുചൊടി—
ത്തടിലേഖയോ സഞ്ചരിക്കുന്നിതെങ്ങും!

1

തുലാഹീനമാം ധാടിത്തേടും സ്വനത്തിൻ
വിലാസത്തിൽ വിശ്വം ലയിപ്പിച്ചുനിത്യം
സുലാവണ്യമേലും പ്രഭേ! വാണിമാതിൻ
കലാജാതയായ് പോന്നപൊൻവീണയോന്നീ.

2

അതോപൗരുഷത്തോടെതിർന്ന ദീർഘ—
വ്രതോന്മീലിതസ്രോണവൈദശ്വതിതാനോ
അതേ തോന്നുമിമ്മട്ടഹോതപത്വപരൂപം
സ്വതേജ്ഞാനശക്ത പ്രഭാവോഗ്രമമേ.

3

* ആനിബസൻറമദാമ്മയുടെ 72-ാമത്തെ ജന്മദിവസം പ്രമാണിച്ച് 'സന്നാതനധർമ്മം' പത്രാധിപർ മിസ്റ്റർ മഞ്ചേരി രാമകൃഷ്ണയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതിയതു്.

യേംവിട്ടുപൌരസ്ത്യവർഗ്ഗത്തിനായി
 ജ്ജയംനേടിയിന്നമ്മ പോരാടിട്ടുന
 സ്വയംസിദ്ധമായുള്ള തേജസ്സിനോത്താൽ
 വയസ്സേതയേ! വംശമേതേതുലിംഗം!

4

സ്വരാജ്യപ്രകാശത്തെ മന്നിൽപരത്തി
 സ്ഥിരാനന്ദമാംഭോഗവനോക്കിത്തിളങ്ങി
 സ്മരകാന്തികൈക്കൊണ്ടുനീ നില്ക്കുനീനാൾ
 പര“ബ്രഹ്മവിദ്യാ”ലയപ്പൊൻവിളക്കേ.

5

* ദിവ്യകോകിലം

അല്ലെങ്കിൽ

ടാഗൂർ മംഗളം

അവ്യയനാമീശന്റെയൊരാമരത്നംതന്നി-
ലവ്യാജകുതുഹലം പാടിസ്സുഞ്ചരിക്കുന്ന
ദിവ്യകോകിലമെ, നിൻപൊൻകണ്ഠനാളംതുകും
വേകാകളീപരിപാടികൾ ജയിക്കുന്നു.
ജളകണ്ഠത്തിൽപോലുമസ്സുധാലഹരികൾ
കളർമയാൻപുകിസ്സീരകൾ ചലിപ്പിച്ചു
പുളകമുണ്ടാക്കുന്നു ദ്രവിപ്പിക്കുന്നു ചിത്തം
ദളിതനിദ്രമാത്മതപ്പണം ചെയ്തീടുന്നു.
അതിശാന്തമെന്നാലും ശക്തമാമതിൻധ്വനി
സതതംമൃദു്നകാറ്റിൽത്തിരകൾ തല്ലിത്തല്ലി
ക്ഷിതിഗോളത്തെ ജഗദീശരാജ്യത്തിലേക്കു
കുതികൊള്ളിക്കും നവ്യചലനമുണ്ടാക്കുന്നു.
പൊന്നൊളിവിശിച്ചലിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളാ-
മുന്നിദ്രപുഷ്പങ്ങൾ തന്നിടയിൽപറന്നെങ്ങും
ചിന്നംപൊൽപൊടിപററിത്തിളങ്ങുന്നിൻദിവ്യാങ്ഗ-
സന്നിധാനംതാൻകണ്ഠിനാനന്ദംചൊരിക്കുന്നു.

* തിരുവനന്തപുരം ടാഗൂർ സ്വീകരണ കമ്മറ്റി അദ്ധ്യക്ഷന്റെ
അപേക്ഷപ്രകാരം ഏറ്റുതിയതു്. തിരുവനന്തപുരം (26-3-98)

അല്ലെങ്കിൽ ഖഗവര "രവി" താനല്ലോ ഭവാൻ
 നല്ലചെങ്കതിർകളാം പൊൻതുവൽചിറകുകൾ
 മെല്ലവേവീശിവിണ്ണിൽപറന്ന ഭൂമുഖത്തി-
 ലല്ലപൂശിയമഷിതുടയ്ക്കും തേജസ്സല്ലോ
 അതുമല്ലോത്താൽ രവിഘടയത്തിൽനിന്നല്ലോ
 ശ്രുതിഗീതങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നുകാലങ്ങളിൽ
 വൃതിയാനത്താൽവരും വിപ്ലവംനീക്കിലോക
 സ്ഥിതി പാലിക്കേണ്ടതാസ്സേഹഗാനങ്ങളല്ലോ.
 ഏതുദിക്കെന്നാകിലുമേതുബീജമാകിലു-
 മേതുവണ്ണമായാലും മൈത്രിയാൽ പുഷ്പങ്ങളെ
 ഭേദമെന്നിയെതലോടുന്ന പൊൻകരമേലും
 ജ്യോതിസ്സേ, ജയിക്കനീ, ജയിക്കനിന്റെഗാനം
 പാടുക, പാടുക, പൊൻകയിലേ, ഭഗവാന്റെ
 വാടിയിൽ പക്ഷാഗ്രത്താൽ അട്ടിവുപദാബ്ജങ്ങൾ
 തടവിത്തടവി നീപറന്ന സുഖമായി
 നെടുന്നാര "വിശ്വ"ത്തിന്റെ ഭൂതിക്കായ് ജീവിക്കുക.
 അതിമിയങ്ങെന്നാലും ഞങ്ങൾ തന്നിന്ദ്രിയങ്ങൾ-
 കതിസല്ലാർം ചെയ്തതേനൊഴുക്കിനാൽ ഭവാൻ.
 സദയ "മുഷിജന്യ" തേജസ്സേയങ്ങെത്തിയ
 സുദിനമസ്തമിക്കാ ഞങ്ങൾക്കു തമസ്സികൾ
 അഞ്ചിതാത്മാവേ വേദഗ്ഗനത്താൽ താൻ രോമ-
 കഞ്ചുകമാനോർസ്സേഹക്രീതരങ്ങേക്കീഞ്ഞങ്ങൾ
 തുഞ്ചലാളിതയായ കൈരളിതാൻപേരിലും
 വഞ്ചിഭൂവിൻപേരിലും മംഗളമുരയ്ക്കട്ടെ.

* സി. വി. സ്മാരകം

അഥവാ

നിന്നുപോയ നാദം

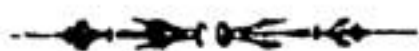
(കേക)

അതൂതാനന്ദപീയൂഷംപൊഴിഞ്ഞുനി—
 നപ്രൗഢമാംധപനിമുകമായിപോയിതേ!
 ഇപ്പോൾനാമാസ്വദിക്കുന്നതതോത്തേഴും
 കൈപ്പിൻറമാധുര്യമാകുന്നുമാനുരെ.
 ഹന്ത! നിസഗ്ഗമധുരമാംവസ്തുക്ക—
 ള്ളെന്തൊരവസ്ഥയിലും മധുരങ്ങൾതാൻ.
 വെന്തെരിഞ്ഞാലുംമണക്കുന്നുചന്ദനം,
 വെൺതിങ്കൾകാറടിഞ്ഞാലും വിലസുന്നു.
 നിണ്ണയമന്നാദവും മങ്ങിനമ്മുടെ
 കണ്ണുപുടങ്ങളിൽതാൻവിശ്രമിക്കിലും
 ഒണ്ണമകന്നിപ്പോഴുമതുമുളുന്നു
 വണ്ണവിഹീനസുഷ്കോദാരരാഗങ്ങൾ.
 മുഖ്യമായ് ജീവിതശൈലിയതുചൊല്ലി
 യിക്കരെ, കല്ലോലകോലാഹലങ്ങളാൽ.
 അക്കാറുശാന്തമായ്—ആമുഷ് മികകഥ
 ഉൾകടൽപോലിനു മൌനമായ് പാടുന്നു.

* പരേതനായ സാഹിത്യകുശലൻ സി. വി. രാമൻപിള്ള അ
 വർകളുടെ മായ തിരുവനന്തപുരം സർക്കാർ മ്യൂസിയം ഹാളിൽ സ്ഥാ
 പിച്ച് സന്ദർശ്ത്തിൽ ചൊല്ലിയത്. തിരുവനന്തപുരം (29-5-98)

ആരാമപുഷ്പപരിമളധോരണി
 പാരദേശങ്ങളിൽനിന്നുവന്നെന്നതു നൂ.
 സ്വൈരമവിടെച്ചരികുംഖഗങ്ങളുതൻ
 ചാരുഗാനാമൃതചാതുരികേരക്കുന്നു.
 എന്നല്ലമരാശനമാകുമസ്സുധാ—
 സുന്ദരങ്ങൾനമ്മുതൻ ചിന്താരസനായിൽ
 വന്നുവീഴുന്നിതാസുകുന്ദനാദംവഴി—
 യെന്നുവേണ്ടാപിന്നെയക്കരെ നില്ക്കിലും
 അന്തിദ്വിവാകരൻതൻപൊല്ക്കുതിരുപോ—
 ലന്തരാനീളംധ്വനിനികരങ്ങളാൽ
 പാലംപണിയുന്നമുണ്ടതുധന്യരെ,
 ലോലമനോജ്ഞമായ് നമ്മുക്കുപോകുവാൻ.
 ചിന്തിക്കുവിൻ! ആ വിരഹവേദം, സുഖ—
 ബന്ധമാന്റിപ്പോര സുഗമമായ്തീർന്നിതെ.
 സഞ്ചിതകൈതുകമെന്നും വിരുന്നിനായ്
 സഞ്ചരിച്ചീടുന്നുഹന്ത! ലോകങ്ങളിൽ.
 അഞ്ചിതമായ് കൈകൾകോത്തുപിടിച്ചുപും—
 പുഞ്ചിരിയും ചുടുകണ്ണീരുമൊത്തുതാൻ
 ഉൾക്കാമ്പിലാശങ്കലൻതാനാകയാൽ
 സല്ലരിപ്പുത്തങ്ങുനിന്നെ നിനാദമേ.
 ഉൾക്രാന്തരായ്സ്സുഹൃത്തുക്കൾ പോയ് വാഴുമ—
 സ്വഗ്ഗമീബ്ദ്രമിങ്കു ദൂരമല്ലേതുമേ.
 “മാർത്താണ്ഡ” ദേവോദയംതുടങ്ങി “പ്രേമ”
 മൂർത്തി “മൂലാ”വധിതൻ റൂപന്മാരെയും
 ചീത്തൊരമ്പാൽതൻ ജനനിയാകും പുണ്യ—
 കീർത്തിയീവഞ്ചിവസുന്ധരതന്നെയും
 ശ്രീമതപമേറിയതന്നുദനരെയും
 തുമയിൽ സേവിച്ചു വെണ്മയേറിച്ചിരും
 കൈരളിതൻ തുക്കഴുത്തിലഭിനവ—

ഹാരാവലികളുപ്പിച്ചു വിജയിയായ്
 ജീവലോകംകൈവെടിഞ്ഞുപോയ് നിത്യമാം
 പാവനധാമമണഞ്ഞപൂജാർഹനാം
 വാശേവതയുടെ വീരഭടൻ ഭവാൻ
 ഭാഗ്യനിധേ, മടങ്ങീടുകിഹായയിൽ.
 ധീരമനോഹരമാമാകാരധാസിയും
 വീരകരുണാഭിനാനാരസോൽക്കരം
 പാരംതിരതല്ലിയാസ്യഭൂവിൽരണ്ടു
 വാരിധിപോലെ വിലസും മിഴികളും
 സ്തോരമധുരമധുരവും മറുമി—
 ചാരുപ്രതിമവിധംബിക്ഷമെങ്കിലും
 ഹന്ത! നിൻ ചൈതന്യമില്ലതിനായതും
 നിന്തിരുസാന്നിദ്ധ്യമൂലമുണ്ടാക്കുക.
 സാഹിതിതന്നെയും രാജ്യത്തെയും ശുദ്ധ—
 സൗഹൃദമാൻസംസേവിച്ചു വാഴുവാൻ
 ദിവ്യകലാരൂപ, നീയിങ്ങുത്തങ്ങെ
 യവ്യാജരാഗമനുഗ്രഹിച്ചീടുക.
 സുര്യകുതുമായ് ലിപിയിൽ പ്രണവംപോലെ
 ഭവുനിനാദമേ, നീയിതിൽതങ്ങുക!

* ഒരു ഉൽബോധനം

സൂര്യൻകിഴക്കുദിക്കാരായ്
 സർവ്വലോകവിപ്ലവങ്ങളെ!
 സ്വാതന്ത്ര്യമധുതേടീടാൻ
 സോത്സാഹമെഴുതേൽക്കുവിൻ.

1

പറന്നുപോവിൻ! പുഷ്പങ്ങൾ—
 ഉള്ളെന്നാലങ്ങുചൊല്ലുവിൻ!
 പുലർകാലത്തു തേനീച്ച—
 യുഗങ്ങൾസുദിനങ്ങളിൽ.

2

ഭിന്നവണ്ണങ്ങൾപൂക്കൾക്കു
 ഗേവാൻ ചിത്രഭാസത്താൻ
 കൗടാൽമാൻ നൽകുന്നു
 നിങ്ങൾക്കുത്സാഹമേറുവാൻ.

3

തുല്യമായ് സർവ്വസമവും
 തലോടി മണമാന്റിതാ,
 പ്രഭാതവായു പോകുന്നു
 പോവിൻ നിങ്ങളുതേവഴി.

4

* 1097 ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ ഏഴുതി 'മിതവാദി'യിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

വീട്ടിലോ നാട്ടിലോ വല്ല
കാട്ടിലോ മേട്ടിലോ സ്വയം
പൂവു സൂക്ഷിച്ചു കയ്യാങ്ങു
വിളിക്കുന്നുണ്ടു നിങ്ങളെ.

5

ചെന്നമ്മലരിനെല്ലാവു
ഭൂമി ചിഗുണമാൻപോൽ
ചിറകുപ്പിച്ചു ലോകകു
ചേപ്പിൻ കണ്ണിനകെതുകും

6

സ്വയം മുകുളജാലത്തി—
നുള്ളത്തിലമൃതാക്ഷരം
ഉപദേശിച്ചു സദംബോധ
മുണ്ടാക്കി മധുവുണ്ണവിൻ.

7

മന്ത്രിക്കവിൻ കൂടി നാനാ—
മാഗ്ഗത്തുടേ ചരിക്കവിൻ
വെച്ചോരായ് മോക്ഷമാജ്ജിപ്പി—
നൊന്നായ് ചേർന്നു കാക്കവിൻ.

8

തരുശാഖയിലോ താഴെ—
പ്പൊത്തിലോ കന്ദരത്തിലോ
ഗൃഹകോടിയിലോ സംഘം
കൂടി ക്ഷേമം നിനയ്ക്കവിൻ.

9

ഉപദ്രവിക്കായുവിൻ പോ—
 യൊരു ജനുവിനെയുമേ
 അപായം തടയാൻ ഘോര
 ഹങ്കാരം കൂട്ടി നില്ക്കുവിൻ.

10

തേനോളം സ്വാദ്യമായ് ലോക —
 തെങ്ങുമില്ലാക്കുമൊന്നുമേ
 അതിന്റെയപഹർത്താക്ക—
 ഉത്രേയസുരരോക്ഷവിൻ.

11

മുഖത്തുണ്ടിന്നു നിങ്ങൾക്കു
 ദൈവദത്തമൊരായുധം
 ഭൂദവെന്നാകിലും തീക്ഷ്ണം
 പേടിക്കുമതുവൈരികൾ.

12

വഞ്ചിശ്രീയെക്കവരുവാൻ
 പണ്ടുവന്നൊരു മുഷ്കരൻ
 മുകിലൻ പടയോടൊത്തു
 മുടിഞ്ഞുമുക്കികാളിയാൽ.

13

അതോക്കും ധൂർത്തനീയുഗ്ര
 സംഘം കണ്ടു ഭയപ്പെടും
 ന്യായസ്ഥരുടെ ശൗയ്യത്തെ
 വിശേഷിച്ചുണ്ടുമാരുമേ.

14

മുറിവേരപ്പിക്കിലും ധൂർത്തർ
 പത്രം ചുട്ടുകരിക്കിലും
 മുഷ്കിന്നു കീഴടങ്ങാതെ
 മരിപ്പോളം തടുക്കവിൻ.

15

മലക്കുണ്ടിൽ മറിഞ്ഞത്ര
 കീടം ചാകുന്നു നാരക്കുനാരം
 മധുകാത്തുറ തേൻകൂട്ടിൽ
 മരിപ്പിൻനിങ്ങര വേണ്ടുകിൽ.

16

സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെയുതം
 സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെജീവിതം
 പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു
 ഭൂതിയേക്കാൾ ഭയാനകം.

17

സാതന്ത്ര്യമധുതേടീടാൻ
 സരഘാനിവഹങ്ങളെ
 തുണയ്ക്കും നിങ്ങളെട്ടീന—
 ഓയാലു ജഗദീശ്വരൻ.

18

* സിംഹാനാദം

ഉണരിനണരിനുള്ളിലാത്തശക്തി
 പ്രണയമെഴും സഹജാതരേ തപരിപ്പിൻ !
 രണപടഹമടിച്ചു ജാതിരക്ഷ—
 സ്തണ്വവാരിടങ്ങളിലൊക്കെയെത്തിനോപ്പിൽ. 1

കരനഖനിരകൊണ്ടു കൂരിരുട്ടാം
 കരിയുടെകുന്ദമേടച്ചു ചോരതുവി
 തപരയൊടുങ്ങുമൊൻ നിങ്ങളോടി
 “ഹരി”യുരചെയ്ത ഹന്ത, കേട്ടുകൊരവിൻ. 2

നെടിയൊരിരുൾ തുലഞ്ഞു രാത്രിയോടും
 കൊടിയ പിശാചുകൾ കോടിപോയ്ക്കുറഞ്ഞു
 മുടിവിനു നിഴൽകണ്ടു മൂലതോറും
 കടികളിൽ നില്പിതു ഘോരഭൂതമേകം. 3

സ്ഥിതിയവനൊയാഞ്ഞു വേട്ടയാടിൻ
 നൊടിയളവിക്കലി നില്പിലുണ്ടപായം
 പടിമപെരുതവൻ പേപിടിപ്പി—
 ചൂടിമകളാക്കിടുമാരെയും ദൂരാത്ഥാ. 4

*സഹോദരൻ പത്രത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിയത്. (നവംബർ 14-2-19)

സമത സമത യെന്നമന്ത്രരത്നം
 സതതമിയന്ന മുഖത്തൊടും സന്ധ്യയും
 അമരിനയി വിവേകനിത്യയന്ത്രം
 പ്രതമൊടണഞ്ഞൊരു നെഞ്ചൊടുംതപരിപ്പിൻ. 5

പറക പണിയിരുട്ടു പെററതാകും
 പറയനിവൻ സ്വയമെന്തു വിദ്യയാലോ
 മറയവരുടെ മണ്ടയിൽ കരേറി
 കുറകൾപറഞ്ഞു മുടിച്ചു കേരളത്തെ. 6

നരനനരനശുദ്ധവസ്തുപോലും
 ധരയിൽനടപ്പതു തീണ്ടലാണുപോലും
 നരകമിവടമാണു ഹന്തകഷ്ടം
 ഹര ! ഹര ! ഇങ്ങിനെ വല്ലനാടുമുണ്ടോ? 7

പരരിലലിവെഴാത്ത ഓജ്ജനത്തിൻ →
 കരബലജല്ലിതമാണു ജാതിഭേദം
 ഓരയൊടവർ മിടഞ്ഞുവെച്ചമൗഢ്യം-
 ത്തിരയിലൊളിക്കരുതാരുമാത്മദീപം. 8

എരികെരികമദീയരുള്ളിലർച്ചി-
 സ്തരിതജടാഞ്ചിതനിത്യദീപമേനി
 പെരിയൊരരിയെ നിങ്ങൾ പോയ്ജയിപ്പിൻ
 പരിചൊടു സിംഹായുവാക്കളേ!സലീലം 9

* സപാതന്ത്ര്യഗാഥ

നി. വി. ലി. പി.

സപാതന്ത്ര്യരാജ്യത്തിൻ സാമ്രാട്ടെ, തേജസ്സിൻ
പ്രാതമാം സ്വപ്നസിംഹാസനത്തിൽ
ജ്യോതിഷ്ഠിരണാവലിചെങ്കോൽ തൂക്കുകയിൽ
ജ്യോതിപ്പിച്ചുമുന്ന തമ്പുരാനെ. —

1

നിന്തിരുവാഴ്ച ജയിക്കട്ടെ ! പീഡയിൽ
പിന്തിരിയാത്ത “തലമുറകൾ”
സന്തതം ഘോഷിച്ചു മാറൊലിക്കൊള്ളട്ടെ !
നിന്തിരുനാമം ഭൂവനമെങ്ങും.

2

അന്ധകാരത്തിന്റെയാഴത്തിൽശൂരമാ—
മെന്തൊരു മായാവ്യവസ്ഥയാലോ
ബന്ധസ്ഥരായ് ഞങ്ങൾ കേഴുന്നു ദേവ, നിൻ
സ്വന്തകിടാങ്ങൾ, നിരപരാധർ.

3

* ഹരദല്ലർ വെച്ചുനടന്ന ഏസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗസമ്മേളനത്തിൽ പാട്ടുവാൻ ഏഴുതിയത്. (9-9-97)

കാരുണ ഞങ്ങൾ പിതാവെ, നിൻകൺമുറ
 ദൂരത്തും തേനഴ ചാറമെന്നും
 കൂരത്തന്നുടെ നോരേയതുതന്നെ
 ഘോരമിടിത്തീയായ് മാറമെന്നും.

ചട്ടറ നിൻ കരവാളിൻ ചലൽപ്രഭ
 തട്ടുമാറാക ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണിൽ
 വെട്ടിമുറിക്കുക കാൽചങ്ങല വിഭോ !
 പൊട്ടിമെറികയിക്കൈവിലങ്ങും.

4
 5

ഞങ്ങളെപ്പൊക്കുക, കൂരിരുട്ടിൻകോട്ട—
 യെങ്ങും ചവിട്ടി നിരത്തുവാനും
 തങ്ങളിൽ കൈകോർത്തു മോക്ഷസുഖാബ്ധിയിൽ
 മുങ്ങിക്കളിച്ചു പുളയ്ക്കുവാനും.

6

സത്യം ശപസിച്ഛും സമതപം കണ്ടും സ്നേഹം—
 സത്തുണകനും കൃതാർത്ഥരായി
 സലർത്തുതുടെ നടക്കട്ടെ, മാനവ—
 രിദ്ധര സ്വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നിടട്ടെ,—(സ്വാതന്ത്ര്യം) ,

7

* വിവാഹമംഗളം

അവ്യയൻ ശിവനമാദിദേവിയും
ദിവ്യനാം ഗുരു മനുക്കൾ ദേവരും
വ്യുമേകകയലിഞ്ഞു നിത്യമീ—
നവ്യദമ്പതികൾ മേലനാകുലം.

1

രമ്യമാം മിഥുനമേ, വിവാഹമാം
ധർമ്മപാശമിതു നിത്യമോക്ഷവിൻ
തമ്മിലുണയൊടു നിങ്ങളൊപ്പമായ്
ശർമ്മപിഡകൾ പകത്തുവാഴുവിൻ.

2

കാണികല്പമഷ്ടവുമെന്നിസൗഹൃദം
പേണവിൻ, ധരയിൽ നൂറുവത്സരം
പ്രാണനും തനുവുമെന്നപോലവേ
വാണു നിങ്ങൾ പുരുഷാത്മമേലുവിൻ.

3

* 'പഴയ നോട്ടുബുക്കിൽനിന്നു' എന്ന കുറിപ്പോട്ടുകൂടി 1088 കുംഭം,
മീനം ലക്കം 'വിവേകദേയ'ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്.

* സന്ധിഗീതം

(കിളിപ്പാട്ട്)

പാട്ടുനൂതേവതകര, അസുരമുഖാവലി
വാടിമങ്ങു നൂ പുലർകാലതാരങ്ങൾപോലെ,
ഹന്ത! ഭൂമിയുമഗ്നിനിയുമടവിയു
മന്തരീക്ഷവുമംബുരാശിയുംകീഴ് മേലാക്കി,
അക്ഷഭണ്ഡത്തിൽനിന്നുമേദീനീചക്രംതന്നെ
തൽക്ഷണംതെറ്റിത്തകന്നീടുമാറത്യഗ്രമായ്
അടിച്ച കൊടുങ്കാറ്റുശമിച്ചു, മന്ദാനിലൻ
സ്തംഭമായ്പൂവാടിയിൽ ശുഭമിട്ടെത്തിടുന്നു.
ദ്യോവിന്റെ ചെകിടത്തെീടുമത്യച്ഛലോരാ—
രാവമാമിടികളാലട്ടഹാസങ്ങളിട്ടും,
ആവിജപാലയാലകന്നേത്രവുമഞ്ചിടുന്ന
തീവിഷ്ടംമിന്നൽക്കണ്ണുതുറി ചൂനോക്കിക്കൊണ്ടും,
ചണ്ഡനായങ്ങളെത്തട്ടുഷ്ടാലരാക്ഷസൻപോയി;
ഗണ്ഡബിംബത്തിങ്കൽയേകാളിമയെല്ലാംനീങ്ങി
പ്രകൃതിദേവിപാടലോഷ്ഠത്തിൽവീണ്ടുംമല്ലീ
മുകുളധവളമാംപുഞ്ചിരിപൂണ്ടീടുന്നു.

VII-ാം വാല്യം 8-ാം ലക്കം മിതവാദിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു്.
ആലുവാ 9—8—19.

രക്തരക്തമാംവസ്ത്രം വായുവിലോട്ടുപാറി
 സകുമാരയൊട്ടനിലത്തടിഞ്ഞു നീക്കിയത്തിൽ
 മുക്തസ്വന്ധമായൊട്ടിഴയുമാരുംഭേസി
 രക്തമേഘാളി പൂണ്ടഘോരസന്ധ്യംപോലെത്തി
 പീരങ്കിയുടെ കറോരാരവങ്ങളാം വാദ്യം.
 പൂരിച്ചുപോക്കുള്ളത്തിലഗ്നിഗോളങ്ങൾകൊണ്ടു
 പന്താടിത്തുള്ളിയാത്തുനിന്നൊരു രണകൃത്യ
 മന്ത്രശക്തിയാലെന്നമാതിരിഭൂവിൽവീണു
 നഷ്ടമേഷ്ടയുമായി ഹാ! ദേവകൃപാമൃത—
 പൂഷ്ടിപാതത്താൽ കെട്ടുകാട്ടുതീയെന്നപോലെ,
 'എന്നല്ലകൃത്യയുടെചരമരംഗമായി
 നിന്നൊരാനിശാചരപ്രിയയാം ഘോരരാത്രി
 പാരംകാണാതെ കരകവിഞ്ഞകൂരിരുട്ടിൽ
 പൂരങ്ങൾ വാനോഴിഞ്ഞുവിളറിപുലയായി,
 അതുമല്ലേററം ക്ഷതഗാത്രിയായ്വിഷവായു
 വ്രതയായിരുട്ടിൽ കിടന്നു വീപ്പുമുട്ടി
 നൈരാശ്യനിബിഡമാംവിപത്തുനിറഞ്ഞുള്ള
 ദാരുണമാദീർഘദുഃസ്വപ്നംകണ്ടുകണ്ടു
 കാഞ്ഞഭൂവിന്റെ നെററിത്തടത്തിൽ ദേവിയുഷ
 സ്സാഞ്ഞെത്തി മുഖവായുവുതുണുതണുക്കുവാൻ.
 ഭംഗിയിൽ സംസ്കരിച്ചുവെണ്മതേടുന്നശുദ്ധ
 മംഗലാംബരം ധരിച്ചതിമോഹനാംഗിയായ്
 ഉടനൈവിടുന്നുള്ള പനിനീപ്പുമഞ്ജരി
 മുടിയിലണിഞ്ഞെന്ദ്രിദൂരത്തു വിലസുന്നു,

അളിയും തേനീച്ചയും ശ്രുതികൾ മുഴക്കുന്നു,
 കിളികൾ കൂടുകളിൽ ഗാനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു,
 കളമാങ്കാൽചിലമ്പിന്നൊലിയാണെന്തീടുന്നു
 നളിനീ വനങ്ങളിൽ നത്തനംചെയ്യാൻലക്ഷ്മി,
 കേരക്കുന്നു സ്തൂപമായും മധുരമായും രോമം
 ചീർക്കമാറിതാവീണ്ടും സൗമ്യസൗമ്യയാംശാന്തി
 തൻകരപല്ലവാഗ്രംതടവി ലയമാൻ
 തങ്കവീണക്കമ്പികൾതൂവുകാകളിതാനും. (പാടുന്നു)
 ഉടുവെന്നാകിലുമി “ബ്ദുപാല” ശാന്തിരാഗ—
 മുദിതപ്രസരമായ് മുഴങ്ങിമുകമായ
 പോക്കുളംതോരം പ്രതിധ്വനിച്ചുന്തിരതല്ലി
 യാക്കുന്നകടൽപാട്ടിൽകലനും, നിമ്മാസമായ്
 കാക്കുശ്യമാൻങ്ങളെക്കിടക്കുമസ്ഥികൾക്കും
 ചേർക്കുന്നു പുനർജ്ജീവിതാംശകളെന്നുതോന്നും.
 പാവനമനോജ്ഞമാമന്നാദംകേട്ടുമെല്ലെ—
 ജ്ജീവികളുള്ളിൽ സമാശ്വാസമാണെന്നു.
 ഭൂവലാരികൾവാഴും മേടകൾമേലുംശുദ്ധ—
 പാവങ്ങൾകിടക്കുന്ന പുല്ലുടികളിൽപോലും
 ദിനശ്രീയഭിനവകാന്തി തേടുന്നു, സന്ധി
 പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു ഭോധമയിർകൊണ്ടീടുന്നു.
 ഘനഘോഷംപോൽ കേരക്കുമുസവവെടികളി —
 ജനതയുടെയുൾക്കാമ്പിലുക്കിമറിക്കുന്നു.
 അന്തിമേഘങ്ങൾപോലെയാംബരം നിറഞ്ഞതങ്ങും
 പൊന്നുനൂലുപലവണ്ണമാണെഴും പതാകകൾ.

ഹന്ത! നാകത്തോളവുമുയൻശോഭിക്കുന്നു
 ബന്ധുശക്തികളുടെ നിശ്ചയജയസ്തംഭം
 ആസൂരകിരീടങ്ങൾ തച്ചുടച്ചെടുത്തൊരു
 ഭാസൂരരത്നങ്ങളാമാധാരശിലകൾമേൽ
 നിൽപമാമ്മഹാ സ്തുതികപണിചെയ്ത
 ധർമ്മത്തരുടെശില്പവൈഭവംജയിക്കുന്നു.
 എത്രയോലക്ഷബന്ധുഭടന്മാർവികടമാം
 മൃത്യുവിൻതുറന്നവക്ത്രത്തിൽ നിർയംചാടി
 ഇത്രകേമമാംദിവ്യഗോപുരംതീപ്പാൻസ്വന്ത
 മസ്ഥികളായവെള്ളക്കല്ലുകൾ നൽകീടിനാർ.
 നിജഗേഹത്തെ, നിജധനത്തെ ബന്ധുക്കളെ
 നിജപ്രേമത്തെ, നിജപ്രാണത്തെനന്നയുമെ
 തുണമായോർത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞുപോയ രാജ—
 പ്രണയികളെ, നിങ്ങൾജയിച്ചുധീരന്മാരെ! (പാടുന്നു)
 ഹന്തരാത്രിയുമിന്നുവേഗത്തിൽ വന്നെത്തുന്നു
 ചന്തമാന്റിന്റെതുകകൊണ്ടുവാണെന്നപോലെ
 അഞ്ചിതരാഗമേലും കവിളിൽവഴിയുന്ന
 പുഞ്ചിരിപ്പൊലിമയാം പുന്നിലാവോടുമിതാ
 അംബരസമുദ്രത്തിൽമരരോടിചെത്തും—
 ഡംബരമാൻവെള്ളിത്തുകുളിക്കുപ്പലായ
 വെണ്മതികലയെപ്പോയ മനുഷ്യവിമാനങ്ങൾ
 നന്മയിലെതിരേറുകുളിച്ചുരസിക്കുന്നു.
 തിങ്ങുന്നനിരനിരയായ പലനിരമാന്റി—
 നെങ്ങുമേ ദീപാവലിയസംഖ്യമായിത്തോർത്താൽ,

പൊങ്ങിയുത്സവംനോക്കിനില്ക്കുയാന്തേജസ്വിക—
 ഉങ്ങുളുതരായമിത്രസൈനികാത്മാക്കൾ.
 ജയിക്കമാനികൾക്കു ജീവനാംസൽസ്വാതന്ത്ര്യം,
 ജയിക്കസമസ്താനുഗതമാംദ്രാതുസ്സേഹം,
 ജയിക്കയക്ഷതയായ്ശുഭോരാജനീതി,
 ജയിക്കശാശ്വതമാംധർമ്മവുമെന്നല്ലഹോ
 ജയിക്ക“ബൃത്താനിയേ”ജഗദീശൻറനിത്യ—
 ദയയ്ക്കും പ്രസാദസമ്പത്തിനും പാത്രമായ്നീ
 ജയിപ്പൂക്കുളാംബധുശക്തികളോടുമായ്
 നയജ്ഞ, ലോകക്ഷേമങ്കരി, നീജയിക്കുന്നു.
 പാടുന്നുദേവതകളുസുരമുഖാവലി
 വാടുന്നു—ഭവിക്കുകശാന്തിയും ശ്രീയുഗനിത്യം !

* അദ്ധ്യാപകവൃത്തി

(കിളിപ്പാട്ട്.)

മഴമേലത്തിൻ മുകൾഭാഗത്തുവെള്ളിച്ചിറ—
 കഴകിൽപരത്തുന്നഹംസത്തിൻ തുമിന്നലായ്
 വഴിയും കൃപയോടും കാണവിൻ ശ്രീകേരള—
 മൊഴിമാതാവിൻദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യം മാനുന്മാരേ,
 സ്വചരമാംസുരലോകസീമയിൽ ശ്രീമെത്തും ത—
 ന്നച്ചമാം സ്ഥാനംവെടിഞ്ഞുഴരിപോന്നാരദേവി
 നിശ്ചയം നിജഭക്തർകേണിടം ടികിലെത്തും
 സ്വചരനും സ്നേഹപരായീനകൾ ദേവതകൾ.
 ശങ്കവേണ്ടതുമല്ലനിങ്ങൾക്കായ്ദേവിമുഖ—
 പങ്കജംവിടന്നോലും മാധവിയുമാനഗ്രഹം
 മകൊമ്പിൽ മറഞ്ഞിരുന്നിമ്പമായ് പാടീടുമീ—
 പൂങ്കുയിലിന്റെ നീണ്ടരാഗത്തിൽ കലത്തുന്നു.
 കേൾക്കവിൻ കൌതുഹലംകൈക്കൊണ്ടുളളുവാമാ—
 വാക്കുകൾ ഹിതമിതാക്ഷരങ്ങൾ വരിഷ്ടങ്ങൾ.
 ഉൾക്കാമ്പുല്ലസിപ്പിക്കുമതുകളായിച്ചൂടാൽ
 ശുഷ്കമാംശ്രോത്രസീരതനെയും തണുപ്പിക്കും—

* പറവൂർ അദ്ധ്യാപകയോഗത്തിൽ വായിച്ചതും 'കേരളപാണിനി'
 മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതും. (ആലുവാ 13-9-95)

“മംഗലംവത്സന്മാരേ വഞ്ചിപക്ഷിയാരവാഴും
 തുംഗമാം മണിസൗധം താങ്ങീടും സ്തംഭങ്ങളേ
 ഗുരുനാഥന്മാർ നിങ്ങളെന്നിഷ്ടകുമാരന്മാ—
 രരുതുവേദികഭവതീവിധമൊന്നുകൊണ്ടും.
 വാടിയും വിളറിയും കാണുന്നുകൂടും ! കാന്തി
 ധാടിയിൽ നീന്തിടേണ്ടും നിങ്ങളെ മുഖാബ്ജങ്ങൾ.
 പേടിവേണ്ടാ നിങ്ങളെ ഓർഭിക്ഷരക്ഷസ്സിന്റെ
 ചൂടേറുംകുക്ഷിപോലും ദഹിയാഗുരുതപത്താൽ,
 കേടണച്ചീടാനിങ്ങുംക്കാപത്തുഗുണമേലും
 ഹാടകംകത്തിപ്പോകില്ലഗ്നിയിലറിഞ്ഞാലും.
 മരിച്ചുമരുതകർമ്മമാറേറാൻ ചിലകാലം
 കറച്ചൊന്നുമല്ലല്ലാത്തൊൻതന്നെ നൽകുന്നുണ്ടാം.
 തേഞ്ഞവജ്രങ്ങൾ കാന്തിചിഹ്നം, വെയിലേററ
 കാഞ്ഞചൂതങ്ങൾ കനിയുതിരാൻ പൂത്തീടുന്നു.
 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പവിത്രവൃത്തിതന്നി—
 ലാകലഭാവവേദിട്ട സോത്സാഹം വർത്തിക്കവിൻ !
 ജീവനും കാവ്യൻ താനുമെന്നല്ല ധരണിയിൽ
 പാവനാത്മാക്കൾ വസിഷ്ഠാദൃരാജാധിപാരു
 കേവലം കലപരമ്പരയായ് കൈക്കൊണ്ടുള്ള
 ജീവനമദ്ധ്യാപനമുത്തമോത്തമമല്ലോ.
 ചിരകാലമായ് ധർമ്മം മാറീടും കാലചക്ര—
 പരിവർത്തനത്തിലാവൃത്തിതൻ വ്യവസ്ഥയിൽ
 പെരുതാം ഭേദംവന്നുപോകിലും പറവീട്ടില്ല
 പരമാർത്ഥത്തിലതിൽ കളങ്കമറിഞ്ഞാലും.
 ബാലചിത്തത്തിൽ ഗുണാങ്കുരങ്ങൾ പാകാനുള്ള
 മേലായഭോഗ്യമിന്നും നിങ്ങളെ കൈക്കൊന്നു.
 ശീലചേഷ്ടകൾ പകർത്തിടുന്നതിന്നും, വിദ്യാ—
 മുല്തതപങ്ങൾ ചൊല്ലും ഗുരുവിൽനിന്നുബാലൻ.
 പാവനാശയന്മാരെ!യതിനാൽ ചുരുക്കത്തിൽ

സാവധാനമായ് കേരപ്പിൻജനങ്ങൾവിശ്വാസത്താൽ
 ഭാവിയാം വഞ്ചിരാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചെയ്യുവാനുള്ള
 കേവലമായ മണ്ണുനിങ്ങളെയേൽപ്പിക്കുന്നു.
 ഭംഗിതാൻ വൈരൂപ്യം താനാശിപ്പത്തിനുവേ—
 ഭംഗലിഖ്യാപാരത്തൊഴുയിച്ചിരിക്കുമേൽ.
 ഭംഗമെന്നിയെപരമോത്തരവാദമാൻ
 തുംഗമാമസ്ഥാനത്തിൽ വർത്തിപ്പിൻസദുശരായ്
 ശരി, ലേഖനിയേന്തും നിങ്ങൾക്കു മൺവെട്ടിയോ?
 കരിയോവഹിച്ചീടുമക്ഷരവിഹീനന്റെ
 ക്രൂലിയേക്കാളും കുറവായ വേതനംനൽകി
 മാലേകം ലജ്ജാകരകഥ ഞാനറിയുന്നു.
 സങ്കടം ഭദ്രനാരെ താമസിയാതെതീരും
 ശങ്കിയാപ്പിൻകുചേലശ്രീകൊണ്ടുജാലംകാട്ടും
 മലർമാതിൻകാത്തന്റെ മന്ദിരദാസൻമൂല—
 കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ചേക്കും കൃപാദൃഷ്ടി.

* കാവ്യകല

അഥവാ

ഏഴാം ഇന്ദ്രിയം

ഏകാന്തം വിഷമമുതാക്കിയും വെറുംപാ-
ഴാകാശങ്ങളിലലർവാടിയാരചിച്ചും
ലോകാനുഗ്രഹപരയാഴെയും കലേ നിൻ
ശ്രീകാൽത്താരിണയടിയങ്ങൾ കമ്പിടുന്നു. 1

ആക്ഷം നിൻ വടിവറിവില്ല, യർഘ്യമാലും
കോക്ഷം നിൻ പ്രതിമകൾനോക്കിയർച്ചകന്മാർ
ഓക്ഷം നിൻ മഹിമകളാരവക്ഷ രോമം
ചീർക്കുന്നുണ്ടതുമതിയംബ വിശ്വസിപ്പാൻ. 2

തുംഗശ്രീ ഗിരിശിഖരങ്ങൾ ശുഭ്രവീചീ —
ഭംഗവ്യാകുലജമാൻ സാഗരങ്ങൾ
എങ്ങും പുഷ്പിതവനഭൂക്കളെന്നിവറ്റിൽ
തങ്ങും നിൻ ചുവടുകൾ ദേവി, മാഞ്ഞുപോകാ. 3

താരാമണ്ഡലമുരുസൂരയുമ മെന്ന—
ല്ലോരോ രേണുവുമതുപോലെ ചക്രമാക്കി
പാരാകെ ബ്ദഗേവതി ഭിന്നവേഗമായ് നിൻ—
തേരോടുന്നിതു ബുധരെങ്ങും നോക്കിയാലും. 4

* ആലുവാ 'സാഹിത്യമനോരമം' സമാജത്തിന്റെ വാർഷിക യോഗത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിയത്. (തോന്നയ്ക്കൽ 1—7—97)

കാമൽപു വിശദനിലാവിലും തമാല—
 ശ്രീമണ്ഡം കൊടിയൊരു കൂരിരുട്ടിലും നീ
 തുമനസ്സീത രുചിയൊന്നുപോലെ തുവു
 സാമന്ധ്യം സുകൃതികൾ കാണുമു തമ്പുരാട്ടി. 5

ചാരത്തജ്ജനനിമരിച്ചു ചിത്തതാപം
 തീരാത്തുണ്ണികളുടെ കണ്ണനീർക്കുളത്തിൽ
 നീരാടും ചിലപൊഴുതംബ നീ ചിലപ്പോൾ
 പോരാളിപ്പരിഷ്ച ചൊരിഞ്ഞ ചോരയാറിൽ. 6

മാനഞ്ചും മിഴിയുടെ ചാഞ്ഞ ചില്ലിമേലും
 ധ്യാനസ്ഥൻ മുനിയുടെ ഹസ്തമുദ്രമേലും
 നൂനം ചെറൊരു ഭിദയെന്നി ദേവി, കേതൻ
 പാനം ചെയ്യിതു വേദീയ വാക്പ്രവാഹം. 7

നെഞ്ചാളും വീനയമൊടെന്നി പെരുരുഷത്താൽ
 നിഞ്ചാരുദ്യുതി കണികാഞ്ചതില്ലൊരാളും
 കൊഞ്ചൽ തേൻമൊഴിമണി, നിത്യകന്യകേ, നിൻ
 മഞ്ചത്തിൻ മണമറികില്ല മുത്തിമാരും. 8

പാഴാകും മരുവിലലഞ്ഞു സാച്ചുഗേ, നീ
 വാഴാറുള്ളരമനതേടി വാടി ഞങ്ങൾ
 കേഴാതാരസമയരാജ്യസീമകാഞ്ചാൻ
 “ഏഴാമിന്ദ്രിയ”മിനിയമ്പൊടേകുകമ്മേ ! 9

ഭാരതമയൂരം

അഥവാ

നമ്മുടെ മയിൽ

(“ഗോപകുമാര” എന്ന മട്ട്)

ഇങ്ങനെഹിയിണങ്ങിവിളങ്ങുമൊ—
 രീശപരസൃഷ്ടിയുണ്ടോ—
 യിങ്ങങ്ങുപാത്താലുമഴാഴിപ്പൂഴ്ന്നെഴു—
 മൂഴിയിൽതേടിയാലും?
 പൊങ്ങിയപാറമേൽ പൂമ്പീലിച്ചാത്തു
 വിതുത്തിമ്മയിലാടുന്നു
 നിങ്ങരമിഴിതുറന്നൊന്നഹോ! നോക്കവിൻ
 നോക്കവിൻ! സോദരരെ.

1

കൊണ്ടൽപോയ് താരങ്ങര മിന്നും കുവലയ
 നീലമാം വിൺപരപ്പൊ
 വണ്ടൊളിവാർവനം പൂത്തുവിലസും
 വസുമതിമണ്ഡലമോ
 തിങ്ങാടി വട്ടത്തിൽ തുവണ്ണധോരണി
 തുവുന്നുനീയിതുകര,
 രണ്ടിനുമുള്ളിൽ മഴവില്ലോ രണ്ടുമോ
 മൂന്നുമോപൂമ്മയിലേ.

2

(തോന്നയ്ക്കു 26—6—98.)

പച്ചപ്പുൽക്കാന്തിചിതരും മരതകം
 നീലം ചെമ്പത്തരാഗം
 സ്വച്ഛമാംതുവൈരംസാഗരമൗകതികം
 സൌവണ്ണ്യഗോമേദകം
 ഇച്ചൊന്നരത്തങ്ങരപെറെഴുമിന്ത്യയെ
 നമ്മയെന്നോമയിലെ—
 യുച്ചത്തിൽപാടിയുദഞ്ചിതകൌതുകം
 താഡ്യവം ചെയ്യുന്നുനി?

3

പാവനയോഗികരുകാട്ടിൽനിൻപാദത്തി
 ലാസനം ശീലിക്കുന്നു,
 ദേവസേനാപതിവൻപടമുന്ധിൽസ
 വാരിചെയ്യുന്നു നിന്നിൽ
 ഹാ! വന്ദുഗളുപാസനമായിനി
 യാംഗലാധീനമായി,
 കേവലംചാരമയ്യരമേകാണവ
 കാക്കുന്നീകാമ്യമല്ല?

4

ഉന്നമൃഷ്ടാമകുടവുമുദഗള—
 നാളമണിപ്പെച്ചുകോലും
 മിന്നും ചിറകിൻതഴകളും മോഹന
 പിഞ്ചരാതപത്രംതാനും
 ധന്യമയ്യരമെ നിന്നിൽ തെളിച്ച
 നിത്യസ്വരാജ്യമാളും
 അന്യനശ്രീയമ്മദോരതഭൂമിതാ—
 നാനന്ദാവാസഭൂമി.

5

